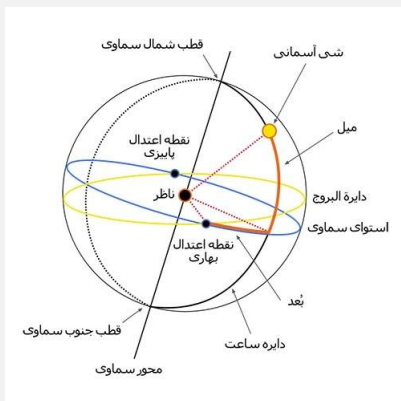

ساعت تحویل سال ۹۶ چگونه محاسبه شده است؟

خورشید روز دوشنبه 30 اسفند در ساعت 13:58 دقیقه به اعتدال بهاری می رسد و نوروز آغاز می شود.

خورشید روز دوشنبه 30 اسفند در ساعت 13:58 دقیقه به اعتدال بهاری می رسد و نوروز آغاز می شود.

به گزارش ایرنا، مهندس مسعود عتیقی با اشاره به این که خورشید در آسمان به صورت یک دایره دیده می شود و هر دایره هم یک مرکز دارد، گفت: در اولین از روز از فصل بهار، در پی انطباق مرکز خورشید با نقطه اعتدال بهاری، نوروز ایرانی آغاز می شود و بهار طبیعت نیز حادث می شود. وی افزود: در این زمان طول روز و شب در سراسر کره زمین با هم برابر است که با گذشت روزهای بهار، طول روز بیشتر و از طول شب کاسته می شود.

عتیقی ادامه داد: برای آگاهی از نحوه تحویل سال در تقویم ها باید به سال اعتدالی دقت کنیم که از دو بار انطباق مرکز دایره خورشید بر نقطه اعتدال بهاری یک سال اعتدالی پدید می آید که مقدار آن برابر با 365.242 شبانه روز است. بدیهی است نقطه اعتدال بهاری از تقاطع مدار ظاهری خورشید در کره آسمان و دایره بزرگ استوای آسمان که با یکدیگر 23.5 درجه زاویه می سازند، بدست می آید.

عتیقی با این یادآوری که ایرانیان باستان از این تغییرات طول شب و روز به خوبی آگاهی داشتند، افزود: دایره استوای آسمان و دایره البروج (مسیر حرکت ظاهری خورشید بر کره آسمان) با یکدیگر زاویه 23 و نیم درجه می سازند و از برخورد این دو دایره با یکدیگر، دو نقطه تقاطع که یکی اعتدال بهاری و دیگری اعتدال پاییزی است، ایجاد می شود. وی ادامه داد: بدیهی است در حالی که بهار در نیمکره شمالی آغاز می شود، نیمکره جنوبی در آستانه فصل خزان پاییز قرار می گیرد؛ بنابراین فصول در طرفین شمالی و جنوبی کره زمین عکس یکدیگر اتفاق می افتد.

عتیقی افزود: از آنجا که امسال لحظه تحویل سال بعد از ساعت 12 سیصد و شصت و ششمین روز سال (30 اسفند) اتفاق می افتد، سال 95 کیبسه محاسبه می شود.

مدیر انجمن نجوم آماتوری ایران در توضیح سال کیبسه گفت: سال کیبسه در گاهشماری به تعداد روزی گفته می شود که برای کسری مقدار سال به روزهای آن سال افزوده می شود. در هر گاهشماری روشی برای نشان دادن سال کیبسه وجود دارد؛ به طور مثال در گاهشماری میلادی به روزهای ماه دوم سال یعنی فوریه که به طور عادی 28 روز است، در سال کیبسه یک روز اضافه می شود و بنابراین در کیبسه های میلادی فوریه 29 روزه است. در گاهشماری ایرانی (شمسی) هر چهار یا پنج سال، یکسال به عنوان سال کیبسه در نظر گرفته می شود و به آخرین ماه سال، اسفند که 29 روزه است در سال های کیبسه یک روز اضافه می شود و سال 366 روزه پایان می یابد.

بر این اساس مدیر انجمن نجوم آماتوری ایران گفت: هر گاه لحظه تحویل سال در حد فاصل بین بعدازظهر روز سیصد و شصت و پنجمین روز و قبل از ظهر روز سیصد و شصت و ششمین روز سال باشد، آن سال عادی پایان می یابد؛ به عبارت دیگر اگر قبل از ساعت 12 ظهر روز 366 سال لحظه تحویل سال باشد آن سال عادی به پایان می رسد و اگر لحظه تحویل سال بعد از ساعت 12 ظهر روز 366 باشد آن روز به عنوان روز 30 اسفند محاسبه شده و فردای آن روز نوروز خواهد بود.

مهندس مسعود عتیقی خاطرنشان کرد: علت ایجاد کیبسه در عدد گردش زمین به دور خورشید نهفته است که مقدار آن برابر با 365/242 شبانه روز است و یا به عبارتی 5/8 ساعت بیشتر از 365 شبانه روز کامل خواهد بود که با احتساب این زمان (تقریباً شش ساعت) طی چهار سال به یک شبانه روز کامل می رسیم؛ با افزودن این روز به 365 شبانه روز سال، سال 366 روزه یا کیبسه می شود.